

Canal 9: l'obsessió del Molt Honorable

L'obsessió de Zaplana amb Canal 9 arriba a extrems inusitats. La intervenció en el procés informatiu, el 'telefem', la 'neteja' de periodistes o el transvasament de recursos a Valencia Te Ve han marcat, entre d'altres fets, la gestió popular al capdavant de TVV.

PILAR VAL

El programa 'Tómbola' ha esdevingut un dels màxims referents del 'telefem'. Amb aquest espai, la televisió valenciana ha aconseguit, a més de ser tan famosa com els personatges d'aquesta tómbola, que els continguts frívols i del cor hagen esdevingut els protagonistes de la graella de Canal 9.

El president de la Generalitat Valenciana viu obsessionat amb Canal 9 des que va guanyar les darreres eleccions autonòmiques. Zaplana i els seus correligionaris populars creuen que la televisió valenciana ha estat —i encara ara— un dels darrers bastions socialistes que han resistit al seu control. En aquest sentit, la gestió del PP s'ha centrat a eliminar tots els lligams amb l'anterior administració socialista, tot sotmetent aquest mitjà de comunicació a un ferri control. Aquesta obsessió malaltissa mostrada pel president del Consell ha acabat, però, exagerant la politització existent al si de Canal 9 i reproduint els mals endèmics que la televisió ha patit des del seu naixement. La persecució

als professionals no addictes, l'erràtica política de directors generals o el distanciament existent entre treballadors i directius han estat alguns dels fets que demostren aquest capficament. El resultat de tot plegat ha ultrapassat els límits del País Valencià i ha convertit TVV en una de les televisions de l'estat que més fa parlar.

Una de les conseqüències més flagrants d'aquesta dèria ha estat indefectiblement el *maccarthisme*. Tot i les distàncies amb la cacera de bruixes nord-americana, els periodistes que s'han mostrat més crítics amb la dominació política del PP han sofert les iras dels directius de la cadena. Aquests treballadors s'han vist traslladats a càrrecs on la seua tasca no tenia un

pes específic significatiu dins del procés productiu dels informatius. Amb els trasllats, els homes de Zaplana han tractat de netejar el que han considerat una redacció de gent afí als anteriors inquilins del Consell.

Un exemple aclaridor d'aquesta depuració professional l'han patit alguns membres del comitè de redacció —crítics amb la direcció de l'ens— que de la secció de política estatal han estat reubicats al departament d'esports. En aquesta nova destinació no han tingut més remei que escriure les cròniques dels equips valencians de segona B. Una altra demostració colpidora d'aquesta cacera de bruixes ha estat la contractació d'una cinquantena llarga de nous periodistes perquè substituïren els qui havien de ser depurats. Així, els caps de Canal 9 van aprofitar les vacances d'estiu de 1997 per acomiadar una vintena de treballadors que els resultaven incòmodes. Poc temps després van fitxar, no sense polèmica, aquesta cinquantena de periodistes nous que van constituir el gruix fonamental de la redacció d'informatius. Amb gent nova i, per tant, suposadament més dòcil cercaven el control dels noticiaris. No obstant això, els nous periodistes no han entrat en el joc que Zaplana i els seus amics pretenien.

La depuració de periodistes s'inscriu en el procés de politització que Canal 9 ha viscut, si fa no fa, des de la seua fundació. Però és amb Jesús Sánchez Carrascosa, qui es va estrenar com a director de la televisió en 1996, que aquesta

pràctica ha estat consolidada i exagerada. La gestió del marit de María Consuelo Reyna, que havia estat coordinador de la campanya electoral del president Zaplana l'any 1995 i home de confiança al seu gabinet de presidència, ha contravingut totalment el que el mateix Partit Popular havia denunciat. És a dir, que no es podia fer un ús partidista i polític de la televisió, ni es podia donar un tracte de favor a empreses afins als governants. Fet aquest que s'ha repetit amb Carrascosa i Forner. Només cal veure l'enrenou parlamentari creat per la petició d'estudiar els contractes de la televisió amb empreses privades.

La depuració ha estat un dels resultats de la politització, però no pas l'únic. De fet els treballadors no han acceptat mai els caps d'informatius, propers al PP. Les diferents votacions que els membres de la redacció han fet per valorar els seus caps han estat aclaridores per explicar la poca connexió que hi ha entre els directius i els treballadors. Per posar un exemple, el cap d'informatius, Pau Pérez Rico, ha estat rebutjat pel seus redactors, que fins i tot li han demanat la dimissió. Tot i això, ha continuat al capdavant de les responsabilitats que té assignades tot aprofundint en la clivella existent entre directius i subordinats. I és que la redacció no ha acceptat la censura i manipulació imposades per la direcció per satisfer diàfanament els interessos del Molt Honorable.

Tot plegat, manipulacions, censures, depuracions que han generat un ambient d'insatisfacció en la redacció de Canal 9. Ambient que s'ha vist acompanyat d'una programació basada en el *telefem* i allunyada de les propostes que el PP va presentar per millorar TVV. "Existeix -apuntava el programa electoral del PP de 1995- una sensació d'insatisfacció que es va incrementant amb el pas del temps. Són molts els valencians que estan convençuts de la necessitat d'un canvi profund en els plantejaments per aconseguir que [aquesta televisió] siga més 'nostra'."

Salvador Giménez

Censura a la valenciana

Eduardo Zaplana ha hagut de veure que la gestió popular al capdavant de Canal 9 ha estat una constant cursa de despropòsits. Molt especialment, des del nomenament de Sánchez Carrascosa com a director de la televisió. La polèmica personalitat del marit de María Consuelo Reyna ha impregnat la vida diària de Canal 9 fins convertir-la en una de les cadenes amb més renom de l'estat. El *telefem*, l'endeutament galopant o el control total dels informatius han estat notes destacades d'una gestió que només va aconseguir bona audiència amb el *telefem*.

Aquest nefast període de gestió, però, van trobar tan sols un contrapunt positiu: la creació d'un modelic estatut professional de la redacció. Aquest fet feia presagiar un canvi de rumb a Canal 9 perquè permetia que la redacció participara en la presa de decisions de la cadena. Així, es va crear un clima d'il·lusió que desembocà en la creació del comitè de redacció, òrgan que havia de vigilar el compliment de l'estatut. Davant d'aquest escenari, el PP va pregonar aquest èxit com un compromís amb la pluralitat informativa i democràtica.

Ben prompte, però, la redacció es va desencantar. L'actitud dels càrrecs executius de la cadena no es corresponia amb aquest suposat esperit de col·laboració. Les pràctiques de manipulació i censura, l'escàs ús del valencià o l'ús indiscriminat de publicitat als informatius continuaven. En aquest sentit, el comitè de redacció, que va elaborar ara fa un any un informe en què es feia un seguiment dels informatius, va avisar el director de la cadena -en aquells moments, Carrascosa- que no respectava ni l'estatut de redacció ni el d'autonomia.

Aquesta memòria de seguiment d'informatius -presentada al juny de 1997- posava de manifest l'ús partidista de la televisió pública valenciana en favor del Partit Popular i dels interessos econòmics de la gent que el va apujar al poder. La memòria no va escatimar dures crítiques al model televisiu de Sánchez Carrascosa, qui poc temps després va dimetir de director de Canal 9 per dedicar-se a la televisió il·legal València Te Ve, propietat de la seua muller.

DAVID VIJUESCAS

José Forner. Per al director de TVV les crítiques del comitè de redacció són irrelevantes.

Les denúncies que feia el primer informe són ben eloqüents i posen en dubte la qualitat dels informatius de la cadena. A més de la voluntat desinformadora que ha presidit -i presideix encara ara- el treball periodístic a Canal 9, el comitè de redacció ha manifestat la flagrant censura que s'hi practica habitualment. Això sí, censura sempre justificada per ordres superiors. Un exemple paradigmàtic ha estat la censura de les notícies que versaven sobre Eliseo Quintanilla. TVV no ha informat mai que Quintanilla, president de la societat pública promotora del Parc Temàtic de Benidorm i amic de Zaplana, era propietari de terrenys propers als de Terra Mítica, la gran obra del president de la Generalitat. Els telespectadors de Canal 9 tampoc han pogut saber que aquests terrenys propietat de Quintanilla havien triplicat el seu valor des que es projectà el parc temàtic. Tanmateix, tota la premsa seriosa del País Valencià se'n va fer ressò.

La tasca del comitè de redacció no s'ha aturat en el primer informe. L'actual director de Canal 9, José Forner ja ha rebut una segona memòria. No hi ha grans diferències respecte a la primera. Més aviat, el comitè ha detectat les mateixes deficiències, això sí, una mica més exagerades. Tot i això, la direcció de Canal 9 ha restat importància a l'informe i han acusat els redactors de donar suport als socialistes valencians. S. G.